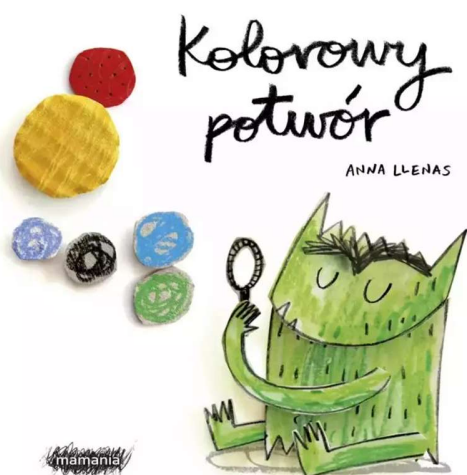

Poznajemy kolorowego potwora

**Scenariusz spotkania Klubu Czytających Rodzin na podstawie książki
„Kolorowy potwór”**

Autorka – Klara Wróbel

Czas trwania: 2 godz.

Uczestnicy: Rodziny KCR Dzieciaki Czytaki - dzieci w wieku od 4 do 24 lat (wśród uczestników spotkania są także dorosłe osoby z niepełnosprawnością intelektualną wraz z rodziną)

Cel główny:

Klubowicze poznają różne emocje i uczą się je nazywać, rozpoznawać u siebie i innych oraz wyrażać je ruchem, plastyką, gestem i słowem.

Integracja i dobra zabawa przy książce, muzyce i aktywności twórczej.

Cele szczegółowe:

- rozwijanie umiejętności rozpoznawania i nazywania podstawowych emocji (radość, smutek, złość, strach, spokój, miłość),
- kształtowanie empatii i umiejętności współpracy w grupie,
- rozwijanie ekspresji twórczej i wyobraźni poprzez ruch, plastykę i dramę,
- wzmacnianie poczucia bezpieczeństwa i akceptacji w grupie
- nauka znaków wyrażających emocje w Polskim Języku Migowym
- nauka piosenek

Materiały:

- książka Kolorowy Potwór (lub ilustracje potwora),
- kolorowe kartki, kredki, farby, bibuła, klej, nożyczki,
- papierowe talerzyki (do masek),
- taśma klejąca, gumki recepturki (do mocowania masek),
- duży arkusz papieru (kontur potwora),
- muzyka w różnych nastrojach (wesoła, spokojna, dynamiczna, smutna).

Przebieg zajęć:

1. Powitanie w kręgu.

Dzieci siadają w kręgu.

Prowadząca przebrana za potworka pokazuje maskotkę Kolorowego Potwora i wskazuje też na siebie, pyta: „Jak myślicie, kim jestem? Co to za stwora trzymam w rękach?

Jak on się dziś czuje?”

Krótką rozmowa: dzieci podają przykłady emocji, które znają, próbują odgadnąć emocje prowadzącej na podstawie mimiki.

Zabawa w kręgu: każde dziecko mówi swoje imię i pokazuje miną lub gestem jedną emocję – reszta zgaduje.

2. Prowadząca: „Widzę, że dużo wiecie na temat emocji, czas powiedzieć to za pomocą gestu”.

Prowadząca pokazuje znaki w Polskim Języku Migowym, które wyrażają smutek, radość, wstręt, gniew, wstyd, zdziwienie itp.

Każdy z Klubowiczów za pomocą znaku migowego określa swój stan emocjonalny.

3. Drama: „Potwór w ruchu”

Prowadząca podaje emocję i odpowiadający jej kolor (np. czerwony = złość, niebieski = smutek, żółty = radość, zielony = spokój).

- Dzieci pokazują ruchem, jak porusza się potwór w tej emocji (np. skacze, tupie, płacze, tańczy, chowa się).
- Krótka zabawa muzyczna: nauczyciel puszcza różne melodie – dzieci dopasowują ruchy i mimikę do nastroju muzyki.

4. Kreatywne działanie: „Maski potworów”

- Każde dziecko otrzymuje papierowy talerzyk.
- Tworzy „maskę potwora” w jednym wybranym kolorze emocji (np. żółty – radosny potwór, niebieski – smutny, czerwony – zły).
- Dzieci mogą dodać oczy, włosy z bibuły, rogi, nakleić ozdoby.
- (Opcja: dla młodszych dzieci część elementów można przygotować wcześniej do wyboru i doklejenia).

5. Drama z maskami: „Teatr emocji”

- Dzieci zakładają swoje maski. W grupkach odgrywają krótkie scenki, np.: potwór zgubił zabawkę, potwór spotyka przyjaciela, potwór boi się burzy, potwór dostaje prezent. Grupa zgaduje, jaka emocja była przedstawiona.

Ważny przekaz dla wszystkich - każda emocja jest potrzebna i ważna.

6. Zakończenie: „Mapa uczuć”

Na dużym arkuszu papieru jest narysowany kontur Kolorowego Potwora.
Każde dziecko przykleja lub dorysowuje element w kolorze swojej emocji (np. serce, odcisk dłoni, gwiazdkę, linię falistą).
Powstaje wspólna praca – „Nasz Potwór Emocji”.

Krótkie podsumowanie: „Który kolor emocji dziś najczęściej się pojawiał? A który rzadziej? Jakie emocje lubicie najbardziej?”.

Zakończenie zabawą relaksacyjną: dzieci kładą dłonie na sercu i zamykają oczy – każdy mówi po cichu do siebie: „Moje emocje są ważne”.

II cz. spotkania KCR - *Dajmy siebie innym* - przygotowujemy się do koncertu charytatywnego.

Próba zespołu myzycznego. Śpiewamy i gramy na gitarach piosenki Brzechwy, Tuwima i Sanah.